

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2727/2018
11.06.2020. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „Lurdy“ ДОО из Суботице, које заступа Урош Миловановић адвокат из ..., против туженог АА (...) из ..., кога заступају Милош Митић и Иван Милошевић, адвокати из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3732/17 од 27.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3732/17 од 27.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици П 32/16 од 05.09.2017. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац захтевао да се обавезе тужени на исплату износа од 206.179.000,00 динара заједно са законском затезном каматом од 12.05.2012. године до коначне исплате и за накнаду трошкова парничног поступка са каматом од пресуђења до коначне исплате. Истом пресудом обавезан је тужилац да туженоме на име парничног поступка исплати износ од 410.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3732/17 од 27.12.2017. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена наведена пресуда. Истом пресудом одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд у поступку по ревизији пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању у оквиру фондације „ББ“ са седиштем у ... послује „ВВ“ која са 100% удела припада фондацији а којој припадају организација која послује на подручју Мађарске и „ГГ“ која послује на територији Србије. „ГГ“ припада тужиоцу са 100% удела. Раније постојећи привредни субјект „Valdi“ ДОО Суботица је 06.12.2011. године извршио промену пословног имена у АПР-у уписом као „Lurdy“ ДОО Суботица. Тужилац се бави прометом робе на мало у неспецијализованим продавницама а тужени је до јуна 2012. године био законски заступник наведеног друштва.

Дана 14. и 15.10.2011. године у Будимпешти је одржана заједничка седница Савета фондације и Надзорног одбора Фондације ББ на коме је из Савета фондације између осталих био присутан и тужени у својству заменика председника. На наведеној седници након приказа пословног концепта за Србију, присутни тужени је саопштио да ће он губитке фирме „Valdi“ ДОО финансирати још само годину дана. (записником је наведено да ово саопштење чланови схватају као неку врсту изјаве о покровитељству на годину дана). Дана 27. и 28.01.2012. године у Будимпешти је одржана такође заједничка седница Савета фондације и Надзорног одбора Фондације ББ коме је из савета фондације био присутан тужени у својству заменика председника. На седници су разматране информације о резултатима претходног састанка, економском положају „Valdi“ ДОО, мерама у погледу финансијске ситуације и економским губитцима. Тужени је дао изјаву о покровитељству за губитке који су настали и који ће још настати максимално до 11.05.2012. године. Изјавом од 15.08.2012. године упућеном управном и надзорном одбору Фондације ББ тужени је навео да повлачи своје обећање да ће у потпуности преузети губитке фирме „Valdi“ ДОО дато 15.10.2011. године, 28.01.2012. године и 30.06. 2012. године. Изјаве о покрићу губитака тужиоца тужени је дао слободном вољом без принуде у оквиру проналажења решења за настале финансијске губитке тужиоца и циљем очувања руководеће позиције.

На утврђено чињенично стање правилно је побијаном одлуком оцењено да изјава тужиоца о личном једногодишњем финансирању губитака тужиоца, која је накнадно повучена писаним путем не представља правни основ за обавезивање туженог на исплату износа од 206.179.000,00 динара са каматом. Како се ради о једностраној, усменој и паушалној изјави, којом се тужени обавезао на покривање дуга у неопредељеном износу без јасне каузе обавезивања, таква изјава нема правни значај признања дуга, изјаве о компензацији, обећања датог другоме, једностраног обећања награде, нити било ког другог правног основа као извора облигације (члан 337, 387...Закона о облигационим односима). Наведена изјава туженог, дефинисана као „изјава о покровитељству“ није позната као правни институт у позитивном законодавству Републике Србије. Наведено није од значаја јер суд није везан правним основом потраживања изнетом у тужби, нити дефинисаним појмом неког правног односа (наслов неког уговора итд.) већ је у обавези да суштински испита правни однос странака и да ли из истог произлазе законски услови неког извора облигације. У конкретном случају изведеним и понуђеним доказима није документован од стране тужиоца било који правни основ за обавезивање туженог на исплату дуга у траженом износу.

Ревизијом се понављају наводи тужиоца из претходног поступка да дуг туженог произилази из уговора странака, да је тужени дао понуду покрића губитака тужиоца и да је тужилац наведену понуду прихватио што је правилно цењено побијаном пресудом одбијањем тужбеног захтева. Из садржине записника са изјавама туженог не

произилази закључење уговора (уговорне стране нити садржина права и обавеза) већ да се ради о једностраној изјави воље туженог која је накнадно повучена.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић